

# РЕШЕНИЕ

№ 1815

гр. София, 20.03.2015 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47  
състав,** в публично заседание на 17.03.2015 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5563** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено по реда на чл.118, ал.1 вр. с чл.117 от КСО.

Образувано е по жалба на Р. С. Х. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ №РО-244 ат 16.04.2014г., издадено от Директора на ТП на НОИ, с което се отхвърлят жалбите на Х. и се потвърждават: разпореждане №212-00-16-5 от 06.03.2014г. на Ръководител на осигуряването за безработица в ТП –С. град на НОИ, с което е разпоредено Х. да възстанови добросъвестно получените парични обезщетения за безработица за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2013г. в размер на 14 258,16лв.-главница, както и разпореждане №212-00-16-4 от 06.03.2014г. за отказ да се отпусне парично обезщетение за безработица по заявление №212-00-16 от 02.01.2013г. по съображения за придобитото право на пенсия/л.12/, както и разпореждане №212-00-16-3 от 06.03.2014г., с което е отменено разпореждане №212-00-16-1 от 14.01.2013г. за отпускане на паричното обезщетение за безработица/л.16/.

Несъгласен с решението и потвърдените 3 разпореждания е Х., който по изложените съображения в жалбата и по същество от адв.Л. -моли за тяхната отмяна. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ, чрез юрк.Ц. оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от чл.118, ал.1 от КСО -предмет на делото е РЕШЕНИЕ №РО-244 от

16.04.2014г. на Директора на ТП на НОИ и същото е връчено на 25.04.2014г. с обратна разписка на адв.Л./л.8/, като жалбата е постъпила в срок /на 08.05.2014г. видно от п.клеймо/, поради което е допустима, депозирана от адресат на акта, засегнат от последния и следва да се разгледа по съществото ѝ.

Не е спорно, че заявление вх.№212-00-16 от 02.01.2013г. за отпускане на ПОБ е уважено с разпореждане №212-00-16-1 от 14.01.2013г./л.29 преписка/, издадено от Ръководител на осигуряването и безработицата.

Следва да се има предвид, че впоследствие –след изплащане на ПОБ –отново ръководителят на осигуряване за безработица на ТП на НОИ И. Б., упълномощена със заповед №2254 от 09.08.2012г. т.7 /л.66 и съдебно известна/ е установила въз основа на изпратени писма от дирекция „Пенсии“ от м.01.2014г., че Х. е придобил на 15.05.2012г. право на пенсия, поради което е постановила три поредни разпореждания:

1.разпореждане №212-00-16-3 от 06.03.2014г./л.16пр./, с което е отменено влязлото в сила и изпълнено разпореждане за отпускане на ПОБ.

2.разпореждане №212-00-16-4 от 06.03.2014г./л.22пр./, с което вместо отмененото разглежда отново заявлението от 02.01.2013г. и се произнася с отказ.

3.разпореждане №212-00-16-5 от 06.03.2014г./л.18пр./, с което нарежда Х. да възстанови получената сума от 14 258,16лв.-главница, което не е спорно, че е било получено –справка на л.38 пр. за изплатеното му обезщетение за периода по месеци.

С оспорения акт ответникът е потвърдил оспорените 3 разпореждания, тъй като е приел, че правото на пенсия е възникнало на 15.05.2012г. преди изплатените обезщетения за безработица. Не е споделил възраженията на лицето, че същото не е упражнило посоченото право, която пенсия съответно е отпусната от 21.01.2014г..

Следва да се има предвид, че видно от протокол от с.з. от 18.03.2015г. страните не спорят, че пенсията е отпусната от 21.01.2014г., като относно моментът на придобиване чрез изслушаната СЕ, чиито изводи съдът напълно кредитира –се установява друга дата от посочената от ответника –не 15.05.2012г., а 04.06.2012г. т.е. отново преди възникналото, упражненото право и съответно полученото обезщетение за безработица.

Спорът между страните е правен – фактическият състав за придобиване на обезщетението изисква ли да е придобито правото, каквато е позицията на ответника, или изисква да е упражнено, каквото е становището на защитата вкл. и позоваване на чл.54е, ал.3 от КСО, както и правилни ли са постановените след една година разпореждания.

**ВЪВ ВРЪЗКА С ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО СЪСТАВЪТ НАМИРА ПО СЪЩЕСТВО СЛЕДНОТО:**

Ответникът се е позовал на чл.54, ал.1 т.2 от КСО /в сила от 01.01.2012г./, че едно от условията за право на парично обезщетение за безработица е лицата да не са придобили пенсия за осигурителен стаж и възраст. Не е спорно, че предходната редакция е била да нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или пенсия за ранно пенсиониране.

Не е спорно, че обезщетението е отпуснато с разпореждане №12-00-16-1 от 14.01.2013г. и е получено от м.01 до м.12.2013г. видно от справка на л.38, към който момент чл.54, ал.1 т.2 от КСО изисква да не е придобито право на пенсия, а същото е придобито през 2012г., което обстоятелство не се променя от заключението на СЕ, тъй като разликата е с няколко дни- според ответника на 15.05.2012г., а според вл. на

04.06.2012г.. Следователно –не е следвало да се отпуска ПОБ и постановеното разпореждане №212-00-16-1 от 14.01.2013г. на л.29 от ръководителя на Осигуряване за безработица -НОИ за отпускната такава е неправилно. Същото обаче е породило правни последици, влязло е в сила, поради което се поставя въпроса може ли същото длъжностно лице след една година служебно да го отмени с обжалваното разпореждане №212-00-16-3 от 06.03.2014г. и отговорът е да, тъй като не е приложима общата норма на чл.99 и сл.от АПК, при които възобновяване по нови доказателства може да има само по искане на страна /не и служебно/, както и само от по-горестоящия орган, а е приложима специалната норма на чл.54ж от КСО, че влязлото в сила разпореждане може да се измени респ. отмени от същия орган и на основание нови документи –чл.54ж, ал.2 т.1 от КСО вкл. по т.3, когато неправилно е отпускната. Следователно – разпореждане №212-00-16-3 от 06.03.2014г./л.16пр./, с което е отменено влязлото в сила и изпълнено разпореждане за отпускане на ПОБ е правилно като постановено по чл.54ж, ал.2 т.1 и т.3 от КСО, поради което обжалваното решение в посочената част също е законосъобразно.

Относно разпореждане №212-00-16-4 от 06.03.2014г., с което по заявление №212-00-16 от 02.01.2013г. е отказано отпускането на ПОБ. По същото заявление е отпускната обезщетение /справка на л.21 и л.29/ с разпореждане №212-00-16-1 от 14.01.2013г., доколкото има три разпореждания от 06.03.2014г. и предходното по № е 212-00-14-3, обсъдено по-горе, което към момента на постановяване на разпореждане №212-00-16-4 не е било влязло в сила, но специалната норма на чл.54ж, ал.1 КСО дава право на органа да откаже т.е. законосъобразно е и това разпореждане респ. обжалваното решение, което го потвърждава.

Относно разпореждане №212-00-16-5 от 06.03.2014г., с което е разпорежено лицето да върне сумите - същото е издадено на основание чл.54е, ал.3 вр. с ал.4 от КСО и видно от ал.3, където е посочен фактическият състав за постановяването му - възстановяване има само за ПОБ изплатени за периода, за който е отпускната пенсията. Не се спори, че същата е отпускната от 21.01.2014г., а ПОБ са за цялата 2013г.. Следователно – в противоречие на посочената от ответника правна норма като основание е постановеното разпореждане. Описаните фактически основания следва да съответстват на визираната правна норма и изложеното е съществено процесуално нарушение, тъй като ако не беше допуснато щеше да бъде постановен друг по съдържание акт.

При конкретната фактическа обстановка разпореждане №212-00-16-5 от 06.03.2014г. на л.18пр. е следвало да бъде постановено не по чл.54е, ал.4 от КСО, а по 54ж, ал.3 от КСО, видно от която разпоредба длъжностното лице издава разпореждане за възстановяване на неоснователно изплатените обезщетения. Фактическият състав по чл.54ж, ал.3 от КСО изисква само сумите да са неоснователно платени и съдебната практика на ВАС е имала възможност да отговори с едно решение №6705 от 20.05.2014г. по адм.дело №2936/14г. на VIо., че когато лицето е било с придобито право на пенсия /т.е. ПОБ е отпускната неправилно/–сумите са неоснователно получени, без оглед на това, когато е упражнено правото.

Съставът, ако не беше установил допуснатото съществено процесуално нарушение – не би сподели изложеното становище. Очевидно чл.54ж, ал.3 от КСО е в противоречие с чл.54е, ал.4 от КСО като до изменението на чл.54а, ал.1 т.2 от КСО в сила от 01.01.2012г. /когато вече основаниято за получаване на ПОБ е не само упражнено, но и възникнало право на пенсия/ -тези два текста не са били в колизия,

тъй като неоснователно получено е било това, което е след упражненото право на пенсия. След посочената законодателна промяна на основанията за получаване на ПОБ- или следва да приемем, че чл.54е, ал.4 вкл. и чл.54е от КСО е мълчаливо отменен или следва да го тълкуване в ползва на жалбоподателя с оглед това, че чл.54е, ал.4 от КСО е редактиран многократно след промяната в чл.54а от КСО без да се приведе в съответствие с чл.54ж, ал.3 от КСО. Следователно - волята на законодателя е да се прилага и предвид, заглавието на нормата „Възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение“ -следва да се приложи в редакцията му, че се възстановява само сумата за ПОБ, която е получавана заедно с получаваната пенсия. Във връзка с последното трябва да се маркира, че лицето подавайки заявление за ПОБ може и да не знае, че има придобито право на пенсия, т.е. в този смисъл то е добросъвестно и неговата добросъвестното прави недължимо получената ПОБ, вкл. същата е помощ, която покрива текущи нужди за издръжка на лицето т.е. алиментна такава и да се осъди получилият да я върне би било твърде обременяващо за него в нарушение на негови основни права по ЕКЗПЧ. От друга страна – вярно е, че чл.54а, ал.1 т.2 от КСО е разпорежда, с чието незнание нито ползващият помощта, нито отпусналото я длъжностно лице могат да се оправдаят, но административният орган има задължението по чл.7, ал.2 и чл.9, ал.2 от АПК да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая, поради което е можел да изиска напр. с декларация молителят да удостовери дали не е придобил правото на пенсия /за да не се третира впоследствие като добросъвестен/, което не е извършено. В заключение – посочената законова колизия de lege ferenda следва да се отстрани именно от законодателя, тъй като чл.54е, ал.4 от КСО, на която норма се позовава защитата- е ясна, неотменена и не може да не бъде приложена тълкувана във връзка единствено с чл.54ж, ал.3 и чл.54а, ал.1 т.2 от КСО.

Следователно – първите 2 разпореждания правилно са били потвърдени, третото не, тъй като е процесуално и материално незаконосъобразно.

От друга страна –оспореното решение на директора на ТП на НОИ е постановено от компетентен орган по чл.117, ал.1 от КСО, в производство без допуснати процесуални нарушения, но е частично незаконосъобразно, поради което частично следва да се отмени.

Относно разноските: жалбоподателят е направил такива в размер на 723,10лв. по списък, а дължимото юрк.възнаграждение по Наредба №1/2004г. на ответника е 350лв. или по компенсация при съобразяване на резултата 1 отм.разпореждане от 3 –се достига до извода, че ответникът дължи на жалбоподателя 7,70лв. разноски.

ВОДИМ СЪДЪТ И НА основание чл.172, ал.2 от АПК

#### РЕШИ:

По жалба на Р. С. Х. от [населено място]

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №РО-244 ат 16.04.2014г., издадено от Директора на ТП на НОИ, с което е потвърдено разпореждане №212-00-16-5 от 06.03.2014г. на Ръководител на осигуряването за безработица в ТП –С. град на НОИ, с което е разпорежено Х. да възстанови добросъвестно получените парични обезщетения безработица за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2013г. в размер на 14 258,16лв.-главница и ОТМЕНЯ разпореждане №212-00-16-5 от 06.03.2014г.

в останалата част ОТХВЪРЛЯ жалбата като неоснователна срещу РЕШЕНИЕТО, с което се потвърждават разпореждане №212-00-16-4 от 06.03.2014г. и разпореждане №212-00-16-3 от 06.03.2014г..

ОСЪЖДА НОИ да заплати 7,70лв. разноси на жалбоподателя по компенсация.  
Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ.Преписи.  
Съдия: